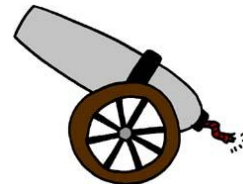

Noget om helte

Halfdan Rasmussen
Robert Normann

Livet er en morgengave.
Sjælen er et pilgrimskor.
Der står krokus i min have.
Der står øller på mit bord.
Under himlen hænger lærken
som et fjernt, bevinget frø
for en lærke tænker aldrig
på at kæmpe eller dø.

Her er fredeligt og stille
Her er ingen larm og støj
Jeg har sået kruspersille
og et brev med pure løg.
Lad alverden slå for panden
og bekæmpe spe med spot
Jeg vil enes med hinanden
og mig selv og ha det godt.

Samson gik og styrte templer.
Peter Freuchen knak sit ben
Ak, mod disse to eksempler
er min dåd en sølle en.
Jeg har aldrig dræbt filistre
eller kæmpet med en haj.
Og når stærke mænd blir bistre
syns jeg det er synd for mig.

Der er nok som går og sysler
med at sprænge kloden væk.
Jeg vil ikke ha skærmydsler
og kanoner bag min hæk.
Mens de andre går og sveder
for at gi hinanden lak,
vil jeg pusle med rødbeder
selleri og pastinak

Jeg vil ikke slås med bisser.
Jeg vil så og ikke slå.
Selv de rødeste radiser
kan man roligt lide på.
Der er nok af danske helte
som er danske hele dagen
og går rundt og spænder bæltet
mens de råber: Fy for fan!

Tiden går og tiden hverver
store mænd til mandig dåd
Jeg, reserven blandt reserver,
bryder ofte ud i gråd.
Jeg får nerver og migræne,
blot jeg skær mig på en dolk
og vil helre slå min plæne
end slå løs på pæne folk.

Livet er en dejlig gave.
Jorden er en herlig jord.
Der er øller i min mave.
Der står krokus på mit bord.
Når reserveerne skal stille
for at splitte kloden ad,
skriver jeg med kruspersille
verdens mindste heltekvad.

